

חודש אייר

לומדים ומתחזקים
באהבת ישראל

לאהוב ולכבד באמת

סע: _____ כיתה: _____

עציון

- השלימו את התשבץ. מה קיבלתם בטור השני?
1. את מי שאינו שומר מצוות כראוי, יש לדון ... זכות
 2. בימים אלה אנו מתחזקים בהנהגה שבין אדם ל...
 3. לבני האדם דרך שונה זה מזה - אין דעותיהם...
 4. על כל שומר מצוות יש להביט בעין יפה ולנהוג בו כבוד...

			1.
			2.
			3.
			4.

ידוע סיפור הגמרא בנוגע ל"ג בעומר, אשר תלמידי רבי עקיבא מתו משום שלא נהגו כבוד זה לזה, וביום הל"ג בעומר פסקו מלמות.

תלמידי רבי עקיבא היו תלמידי חכמים וצדיקים. כמספרים לנו הם "לא נהאו כבוד זה כזה", מתעוררת שאלה, איך יתכן שהם נכשלו בכך?

חוסר הכבוד של תלמידי רבי עקיבא זה לזה לא היה סתם כך. תלמידי רבי עקיבא הלכו בדרכ של רבם האדול, רבי עקיבא. הם היו שקועים בלימוד תורה, קיימו מצוות כמסירות נפש, והייתה להם אהבת ישראל אדולה ואכפתיות רבה זה לזה.

אם כן, מדוע לא הצליחו לכבד את חכריהם כראוי?

יש דרכים שונות כעבודת ה'. בקיום המצוות כאופן מעשי, אין הכדלים, אבל כראש וכעבודת הלב יש סוגים שונים:

שאין דיעותיהם של בני אדם שוות, שמזה מובן שגם בעבודת השם יתברך... אצל האחד כל זה בא בעיקר מתוך אהבת השם, אצל השני הוא בעיקר מתוך יראת השם, ואצל השלישי הוא בעיקר מתוך קבלת עול, וכו'.

- אף שכמובן ופשוט בנוגע למעשה אין חילוק ביניהם וקיימו התורה ומצוות במילואם ובשלימותם.

תלמידי רבי עקיבא, כל אחד בדרכו השונה מחברו - היה בטוח שהדרכ שלו היא הנכונה והאמיתית. הם היו חדורים באהבת ישראל, כפי שאלמדו מרבם, רבי עקיבא. ולכן כל אחד ניסה להשפיע על חברו שילך בדרכ האמיתית לדעתו, ויעבוד את ה' בדרכ המסוימת שבה הוא נוהג. כאשר החבר לא הסכים והמשיך לעבוד את ה' בדרכו השונה, חשב חברו שהוא טועה, ולכן לא היה יכול לכבד אותו כשאלמות.

תלמידי רבי עקיבא לא הצליחו לכבד כאמת את חכריהם שדעתם הלכו בדרכ לא נכונה.

ובהיותם תלמידי רבי עקיבא, הרי בודאי שהיו אנשי אמת, באופן

שדווקא דרכם נראתה להם הנכונה באמת, ומי שלא הגיע למדרגה זו הרי, לפי דעתם, חסר הוא בשלימות. והיות שהיו תלמידי ר' עקיבא שאמר "ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה", לא הסתפקו בזה שכל אחד בעצמו הלך מחיל אל חיל בדרכו, אלא השתדלו גם כן להשפיע על חבריהם שגם הם יעבדו את השם באופן זה דווקא, ואלה שלא קיבלו הדבר - לא יכלו לנהוג בהם כבוד ככל הדרוש מתלמידי רבי עקיבא.

אסיפור האמא על ל"ג בעומר לומד הרכי של הוראות:

(א) עבודת השם, לימוד התורה וקיום המצוות, צריכה להיות עבודה תמה ואמיתית ובחיות המחילה את כל האדם והנהגתו היום-יומית.

(ב) זה כולל כמובן ופשוט מצוות ואהבת לרעך כמוך, שגם אותה צריך לקיים בחיות ובשלימות הכי גדולה.

(ג) יחד עם האמור צריך וחיוב אדם להביט בעין יפה על כל שומר תורה ומצוה ולנהוג בו כבוד גדול, אפילו אם דרכו היא לא דרכו הוא; כיון שעובד ה' הוא וההפרש (=ההבדל) הוא רק - שזה עובד

מצד אהבת השם וזה מצד יראת השם, וכו'.

יש דרכים שונות כעבודת ה' - ועלינו לכבד את מי שצוכד את ה' בדרכ שונה מהדרכ שלנו. ואם את מי שעדיין אינו שומר תורה ומצוות כראוי:

שאפילו כשפוגשים מישהו שעדיין לא הגיע לעבודת השם כדבעי (=כראוי), צריך לנהוג כבוד גם בו, בהתאם להוראת חכמינו ז"ל במשנתם "והוי דן את כל האדם לכך זכות".

אדם כזה עלינו לדון לכלל זכות. יתכן שהוא כלל לא כזה לקבל חינוך יהודי. תפקידנו לעזור לו באהבה וככבוד:

ובפרט שאפשר שסיבת החסרון לא תלויה בו, אלא שלא היתה לו אפשריות להתחנך על ברכי התורה והמצוה מצד סיבות בלתי תלויות בו לגמרי. ואדרבה, הרחמנות עליו גדולה יותר, וצריך להשתדל ביותר לעזור לו לעלות ביהדות, בתורה ומצוות, והעזר צריך להיות באופן הכי טוב, באהבה וכבוד ובדרכי נועם.